

Murat Alp Bağcı

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 14 (110)

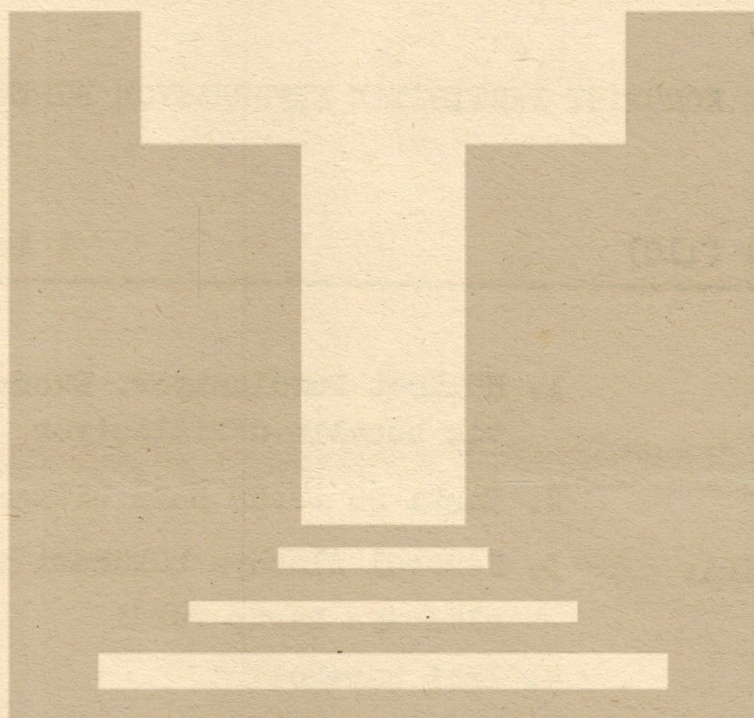
1 Aralık 1973

BU SAYIDA:

1. Hükümet kurulamıyor. Ekonomik ve politik bunalım derinleşiyor
2. Baskı ve terör halâ bitmedi
3. Federal Almanya hükümeti yabancı işçi almamaya karar verdi
4. İşçi hareketi
5. Başarıyla sonuçlanan Wimpi grevi
6. Rakamların dile getirdiği gerçekler
7. Enerji sıkıntısı gittikçe artıyor

Hükümet kurulamıyor. Ekonomik ve politik
bunalım derinleşiyor

Memlekette, halk yığınlarının ve anti-emperyalist güçlerin istedikleri demokratik hakları, reformları gerçekleştirecek, ulusal bağımsızlığı, barışı savunacak bir hükümet halâ kurulamadı. AP, DP, CGP ve MSP gibi gerici

TÜSTAV

partilerin temsilcileri 14 Ekim seçimlerinde demokratik anti-emperyalist yönde beliren halk çoğunluğunun iradesini kırmak, bugünkü talan düzenini sürdürmek için çeşitli manevralar çevirmeye devam ediyorlar. Halkın oylarıyla meydana gelen Meclise başkan seçtirmeyerek parlamentoyu çalışmaz hale getirmek, demokratik eğilimli bir hükümetin kurulmasını engellemek, sömürü düzenini devam ettirecek bir koalisyon kurdurmak bu manevraların başlıca biçimleridir.

Cumhurbaşkanı Korutürk, gericilerin, "Milli Koalisyon" adı altında sağcı partilerden oluşan bir hükümeti halkımıza dayatmak plânına uyarak parti liderleri, Cumhuriyet Senatosu başkanı, Milli Birlik Grubu başkanı ve Kontenjan Grubu başkanıyla görüşmeler yaptı.

Gerici partilerin oluşturmak istedikleri hükümetin başına sözümona tarafsız bir başbakan getirilmek istenmektedir. Bu iş için tasarlananların arasında İstanbul Sıkıyönetim komutanı iken yüzlerce yurtsevere yapılan işkencelerle tüyler ürpertici hatıralar bırakan, 100 bin askeri İstanbulluların üzerine süren Faik Tütün bulunmaktadır.

14 Ekim seçimlerinin sonuçları, halkın iradesine dayanan bir hükümetin kurulması yönündeki girişimler Amerikan emperyalistlerini telâşa düşürdü. Vashington, Amerikan Gizli Casusluk Teşkilâtı CIA'nın en önde gelen uzmanlarından biri olan Dillon'u beş kişilik bir heyetle hemen Ankara'ya gönderdi. Egemen çevrelerin CHP yönetiminde kurulacak hükümete hayır demeleri, "partilerüstü" bir hükümet kurulmasını istemeleri, MSP yöneticilerinin oynaklığı Vashington'da hazırlanan ve Dillon tarafından uygulanmaya çalışılan plânların yerine getirilmesi kolaylaştırılıyordu. Dillon gibi bir CIA ajanının

Ankara'da boy göstermesi, Vařington'un , Amerikan emperyalistlerinin harpçi plânlarına alet olacak bir hükümetin işbaşına getirilmesi hedefini güttüğünü göstermektedir. Vařington'un hazırladığı plânda 12 Mart tipinden bir hükümetin kurulması formülünün bile yer aldığı besbellidir.

12 Marttan bu yana gerici çevrelerin halkımıza süngüyle, kaba kuvvete başvurmakla dayattıkları hükümetler hep Amerikan emperyalistlerinin, NATO'cuların tertipledikleri kompoların sonucu değil miydi?

Halkın iradesini hiçe sayarak, demokratik, anti-emperyalist şiarlarla 14 Ekim seçimlerinde büyük başarı sağlayan CHP'ne hükümeti kurdurmamak için çeşitli entrikalar çeviren, sınıfsal çıkarları karşısında her türlü zorbalığa başvurmaya hazır olan AP, DP, CGP ve MSP gibi gerici partiler ekonomik ve politik bunalımı daha da derinleştirmektedirler. 14 Ekim seçimlerinden bu yana 1,5 ay geçmesine rağmen, sıkıyönetimin dayattığı Talû hükümeti halâ iktidardadır. Öyle bir hükümet ki, gittikçe derinleşen enflasyonun üstesinden gelmek bahanesiyle son 5 ay içinde mal karşılığı olmayan 7 milyar lira para basarak piyasaya sürmüştür. Öyle bir hükümet ki, bir tarım ülkesi olan Türkiye'de halkımızın yiyecek ihtiyaçlarını karşılamaktan bile acizdir. Netekim resmi açıklamalara göre, Türkiye daha kışın başlangıcında 300 bin ton ekmeklik buğday, 100 bin ton da arpa ithâl etmek zorunluğundadır.

Gerici AP-CGP koalisyonu olan Talû hükümeti 14 Ekim seçimlerinin sonucu belli olunca, kabinedeki partilerin adaylarını kilit noktalarına tayine başlamış, 14 Ekim seçimlerinden bu yana 258 memura yeni görevler vermiştir. AP, CGP, DP ve MSP gibi gerici partilerin talan düzenini sürdüren Talû hükü-

metinin yeni atamalarla güttüğü amaç,gerici partilerden oluşan bir iktidar kurulmasa bile devlet mekanizmasının en önemli yerlerinde adı geçen partilerin temsilcilerini bulundurmaktır.

Hızla artan hayat pahalılığının,ekonomik bunalımın, işsizliğin,çığ gibi artan enflasyonun ağırlığını omuzlarında hisseden geniş halk yığınları, 14 Ekim seçimlerinde beliren halk iradesine saygı gösterilmesini,memleketi yıkımın eşiğine sürükliyen gerici,Amerikancı,NATO'cu partilerin yeniden iktidar koltuğuna oturmalarına meydan verilmemesini ve demokratik bir hükümetin biran önce kurulmasını istemektedirler.

Türkiye Komünist Partisi,bütün ilerici güçlerle birlikte,halkımızın özlemlerine cevap verecek,terör ve baskı hareketlerine,hayat pahalılığına,gittikçe derinleşen enflasyona paydos diyecek,doğal zenginliklerimizi halkımıza mal edecek,geniş halk yığınlar yararına reformlar gerçekleştirecek bir hükümetin işbaşına gelmesini sağlamak için savaşmayı ana ödev bilmektedir. TKP,gerici partilerin işbaşına gelmesini engellemek için işçi sınıfını,halkçı aydınları ve tüm ilerici güçleri hep birlikte savaşmaya çağırmaktadır.

Baskı ve terör halâ bitmedi

Ülkemizdeki egemen çevreler,işçi sınıfına,onun ilerici sendikalarına,halkçı aydınlara ve tüm ilerici güçlere karşı uyguladıkları baskı ve terör hareketini çeşitli biçimlerde sürdürmektedirler.

İstanbul Savcılığı, 14 Ekim seçimlerinde CHP listelerine oy verilmesi için işçilere çağırıda bulunduğu gerek-

çesiyle Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) hakkında kovuşturma açtı. DİSK ve diğer bazı sendikalar tarafından büyük bir tepkiyle karşılanan bu olay, ülkemizde uygulanan terörün baş hedefinin işçi sınıfı, onun ilerici sendikaları olduğu görüşünü bir kez daha doğrulamaktadır.

İşçi grevlerini her fırsatta erteleyen, ekonomik ve politik bunalımı gittikçe derinleştiren ve halkımızı sefalette sürükleyen egemen çevreler uyguladıkları baskı ve terör hareketiyle işçi sınıfının direnişini kırmak, onun ilerici sendikalarını yıpratmak istiyorlar.

İşverenler Sendikaları Federasyonu Genel Başkanı Halil Kaya'nın, AP, DP ve CGP gibi gerici partilere oy verilmesi yolundaki girişimlerinden söz bile edilmezken, işçi sınıfının çıkarlarını savunan, işçi sınıfının büyük bir mesleki örgütü olan DİSK hakkında kovuşturma açılması bunu açıkça göstermektedir.

Emperyalizm, sömürü ve talan düzenini sürdürebilmek için her çareye başvuran burjuvazi işçi sınıfını bütün haklarından yoksun etmek, işçi yığınını bağız bırakmak ve eli kolu bağılı olarak sermayeye teslim etmek sevdasındadır. Nettekim işçi sınıfının tek legal partisi olan TİP bunun için kapatıldı ve yöneticileri 15'er yıl ağır hapis cezasına çarptırıldı.

Burjuvazi, Aybar gibi sözde sosyalistler ve Türk-İş'in başını tutan Demirsoy ve Tunç gibi sarı sendikacılar aracılığıyla işçi sınıfını ve emekçi yığınları sömürü çarkında tutmak imkanını bulmuştur ve bulmaktadır. Bunun için de sömürü politikasının uygulanması sürecinde emperyalizme bağılı olan bu sözümona sosyalistler, sendikacılar ikide bir-

de politika piyasasına sürülmektedir.

Hal böyle olunca işçi sınıfının haklarını savunan, esasen kısıtlanmış olan haklarının daha da kısıtlanmasını ve anayasal haklara saldırıya geçilmesini sert bir dille kınayan DİSK'e karşı yeni bir saldırıya kalkışması ²¹ anlaşılır bir şeydir. DİSK'e yapılan bu saldırı işçi sınıfının tümüne, bütün demokratik güçlere ve haklara karşı tasarlanan yeni ve daha geniş bir saldırının başlangıcıdır.

Bundan ötürü Talû hükümetinin bu saldırısını önlemek, DİSK'i savunmak ulusal bir ödev niteliğini almaktadır.

Sıkıyönetim zindanlarında, polis karakollarında, özel villalarda tutuklu bulunan yurtseverlere yapılan işkencelerin kamuoyundaki sert tepkisi devam etmektedir. "Yeni Ortam", "Cumhuriyet" gibi halktan yana gazeteler işkence gören gençlerin mektup ve dilekçelerini sık sık yayınlamaktadırlar. Birçok işkence belgelerinin Millet Meclisi'ne gönderilmesinez rağmen, bunlar Erim, Melen ve Talû hükümetleri tarafından hasıraltı edilmiş, parlamentoya ulaşmaları engellenmiştir. Yurtseverlerin dilekçelerinde elektrik şoku, falaka, tırnak sökme, kadınların ırzına geçme gibi vahşi faşist işkence metodlarının uygulandığı somut delillerle belirtilmektedir.

Örneğin 21 yaşındaki Bayan Meryem Esen kendisine yapılan işkenceleri şöyle anlatıyor: "Kollarımı sıkıca falakaya bağladılar. Ayaklarımı da bir ağaç parçasına astılar. Falaka işkencesiyle birlikte elektrik vermeye başladılar. Zaman zaman ara vererek feci şekilde dövdüklerinden bütün vücudum kan içindeydi. Bütün bu işkenceler 18 gün devam etti. Yapılan işkenceler ve cinsel organlarıma verilen elektrik cereyanı yüzünden 6 aydır süren kanama halâ kesilmiş değildir."

Kamuoyu, sıkıyönetimcilerin gaddarlığını belgeleyen bu belgelerin derhal ele alınmasını istemektedir. CHP'li 10 milletvekili, partilerinin genel yönetim kuruluna başvurarak, işkenceler hakkında Meclis araştırması açılmasını istedikler. Tabii senatör Ahmet Yıldız ise Senato başkanlığına verdiği bir önergede işkencelerle ilgili olarak Talû'nun bir açıklama yapmasını ve işkence belgelerinin parlamento-ya ulaşmasının ne amaçla engellendiğini cevaplandırmasını istedi.

12 Marttan sonra halkçı aydınlara, özellikle öğretmenlere karşı uygulanan baskı ve terör hareketleri de bütün şiddetiyle devam etmektedir. TÖB-DER genel başkanı Ali Bozkurt : "Bugün yüzlerce öğretmenin sorgusuz sualsiz, asılsız ihbarlar üzerine tutuklandığını ve polis karakollarında insanlık dışı işkencelere tabi tutulduklarını görüyoruz" dedi ve öğretmen kıyımına derhal son verilmesini istedi.

CHP Erzincan senatörü Niyazi Ünsal ise: "Sorguya çekilmeden aylarca hapiste yatıktan sonra mahkemelerde beraat eden öğretmenler yeniden göreve alınmıyor. Yaz dönemi mezunlarının atamaları ise polis fişlerine göre yapılıyor. Polis fişiyle atama yapılan bu düzenin adını koymak gerekir" dedi.

Memleketimizde yüzlerce köy ve kentte yeni öğretim yılına öğretmensizlik yüzünden başlanamamış olmasına rağmen, pek çok öğretmen aç-susuz, işsiz-güçsüz dolaşmakta, Milli Eğitim Müdürlükleri kapılarında beklemektedirler. Atama ve nakillerin neden geciktiğini sordukları zaman ise kendilerine: "Fişleriniz henüz polisten gelmedi" cevabı verilmektedir.

Bu durum karşısında, her yıl olduğu gibi, bu yıl da binlerce öğretmenimiz memlekette çalışma imkânı bulamayıp

yurt dışında işçi olarak çalışmak zorunda kalmaktadır. Bugün yalnız Federal Almanyadaki işçilerimiz arasında 12 bin öğretmen bulunmaktadır.

Federal Almanya hükümeti yabancı işçi
almamaya karar verdi

Federal Almanya hükümeti 23 Kasım'da aldığı bir kararla "Ortak Pazar" ülkeleri dışı ülkelere işçi alımını durdurmuştur. Federal Çalışma Bakanı Aren tarafından açıklanan kararın gerekçesinde F.Almanya'da ekonomik bunalımın gittikçe derinleştiği, birçok işletmelerin üretimi yarı yarıya düşürdükleri ve ülkede işsizler sayısının arttığı ileri sürülmektedir.

Federal Almanya hükümetinin bu kararı en çok Türkiye'yi etkilemiştir, çünkü ülkemizde Federal Almanya'ya çalışmaya gitmek için 1 milyona yakın vatandaşımız sıra beklemektedir.

Çalışma Bakanı Ali Naili Erdem, Bon hükümetinin bu kararıyla ilgili olarak yaptığı bir açıklamada, Federal Almanya'nın bundan böyle Türkiye'den işçi almayacağı şeklindeki bir düşüncenin söz konusu olmadığını iddia ederken, Federal İş ve İşçi Bulma Kurumu, Türkiye'deki bütün irtibat bürolarının tatil edildiğini, işçi alımı işlemlerinin durdurulduğunu kesinlikle belirtti.

Federal Almanya hükümetinin bu kararıyla işçilerimizin yığın yığın dertlerine yenileri eklenirken, yabancı ülkelere çalışan işçilerimize sadece bir döviz makinesi gözüyle bakan Talû hükümeti ve sermaye çevreleri yıl sonuna kadar hesapladıkları 1,4 milyon 200 bin dolar işçi dövizinin gerçekleşmeyeceğini telaşına kapılmışlardır.

İşçilerimizin köle gibi çalışarak kazandıkları ve boğazlarından keserek yurda gönderdikleri dövizler işbirlikçilere kredi sağlanmasında, NATO'lara, silâhlanmaya, dış borçların ödenmesine harcanmaktadır. Oysa işçilerimiz, bu paralarla yeni yeni iş alanları açılmasını, endüstri işletmeleri kurulmasını, montaj sanayii değil, üretim araçları üreten bir ağır sanayinin meydana getirilmesine yararlanarak yatırımlar yapılmasını ve böylece açık ve gizli toplam 12 milyonluk işsizler ordusuna iş sağlanmasını istemektedirler.

Federal Almanya hükümetinin yabancı işçi almama kararı Türk basınında, "dışa bağlı bir ekonominin doğal sonuçları nihayet kendini gösterdi. İşsizliği önlemeyi, dışa işgücü ihraç etmede gören iktidar çevreleri, milyonlarca işsiz insanımızın ne yapacağını düşünecekleri yerde, döviz rezervlerimizde büyük bir azalma olacak endişesine kapıldılar" şeklinde yorumlanmaktadır.

Federal Almanya'da çalışan işçilerimizin sorunlarını, dertlerini gerçekçi bir açıdan ele alan ve ona göre yön veren Avrupa'da Türkiyeli İşçilerin Gazetesi "Türkiye'de Kurtuluş" bu konuda şunları yazmaktadır: "Federal Almanya hükümeti, ülkedeki enerji ve petrol bunalımının gittikçe derinleştiğini ileri sürerek, yabancı ülkelerden işçi alımını durdurduğunu bildirdi. Kapitalist sistemin genel bunalımının bir sonucu olan bu kararla güdülen amaç şudur: Patronlar fiyatları alabildiğine artırmayı, yabancı işçilerle Alman işçileri arasındaki dayanışmayı engellemeyi, Aralık ayı içinde başlayacak olan toplu iş sözleşmesi görüşmelerini baltalamayı, sendikanın istediği

yüzde 15 zammı reddedebilmek için "memlekette işsizlik var" diyerek ellerinde önemli bir koz bulundurmaya, yabancı işçilerin doğurduğu sosyal sorunlardan kurtulmayı, sınırdışı edilen işçilerin yerine getirilen işçileri daha şiddetli sömürme imkânı bulabilmeyi istemektedirler. Ama aynı Alman tekelleri işçilerimizi daha ucuza çalıştırmak için, yeraltı ve yerüstü zenginliklerimizi daha iyi sömurebilmek ve her türlü sosyal sorundan kurtulmak için doğrudan doğruya Türkiye'ye yatırım yapmak istemektedirler. Örneğin yalnız bu yıl B.Alman tekelleri Türkiye'ye 125 milyon mark tutarında yatırım yapacaklardır."

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) ve diğer ilerici işçi kuruluşları Federal Almanya hükümetinin kararıyla ilgili olarak yaptıkları açıklamalarda, "dışa işçi ihraç etmekle işsizlik sorunun çözümlenemeyeceği" konusundaki önerilerinin bir kez daha doğrulandığını belirttiler.

Federal Almanya hükümetinin aldığı son karar, dışa ve özellikle emperyalist tekellerin iradesine bağlı ihtimal ve temenniler temeli üzerine bina edilen ekonomik politikanın eninde sonunda çökmeye mahkûm olduğunu açıkça ortaya koydu.

İşçi hareketi

İşçi sınıfımız patronlara ve onları temsil eden hükümete karşı yürüttüğü çetin mücadeleyle sınıf savaşının en bilinçli örneklerini vermektedir. İşçi sınıfının haklı savaşları büyük bir dayanışma içinde geçmekte ve

mücadelenin gittikçe daha bilinçli,örgütlü bir şekilde yürütülmesini zorunlu kılmaktadır.

- Uşak dokuma işçileri,içinde bulundukları ağır koşulları,patronların yasa dışı davranışlarını ve baskılarını kamuoyuna duyurmak için sessiz bir yürüyüş yaptılar.Uşak halkının da desteklediği bu yürüyüşte dokuma işçileri özgürce sendikalaşma,iş güvenliğinin sağlanması ve yasalarda tanınmış hakların tam olarak uygulanma imkânlarının yaratılmasını istediler.

- İzmir Belediyesinde görevliyken işten atılan Ahmet Keleş, açlığa mahkûm karısı ve beş çocuğuyla birlikte protesto yürüyüşü yaparken,polis tarafından tutuklandı. İzmir Belediye işçileri ve İzmir halkı,halk düşmanı hükümetin emrindeki polisin bu hareketini şiddetle protesto ettiler ve Ahmet Keleş'in yeniden işe alınmasını istedikler.

- Hacettepe Üniversitesi'nin Tepe Mobilya işyerinde uygulanan grev 45. gününü tamamladı. İşçilerin haklı direnişini kırmak isteyen patron grevin 42.gününde kiraladığı bazı kişilerle grevci işçilere saldırdı. İşçilerin azimli direnişinden sonra, patron ve parayla tuttuğu kişiler zorbalıklarından vazgeçmek zorunda kaldılar.Saldırı sırasında bir işçi ağır şekilde yaralandı.

- Konya'da, Sümerbank Genel Müdürlüğüne bağlı Krom Magnezit Tuğla Fabrikasında,Türkiye Çimento-Seramik ve Toprak Sanayii İşçileri Sendikası'na (Çimse-İş) grev kararı alındı. Uygulanmaya başlanan grevle ilgili olarak bir açıklama yapan Çimse-İş Sendikası Konya Şubesi Başka-

nı Hasan Cavlı,füze hızıyla artan hayat pahalılığı karşı-
sında işçilerin güç durumda kaldığını,patronun işçi is-
teklerini devamlı olarak reddetmesi üzerine greve gidil-
diğini bildirdi.

Başarıyla sonuçlanan Wimpi grevi

İşçi sınıfının memlekette olduğu gibi yabancı ülke-
lerde de patronların sömürüsüne,baskısına ve yıldırma ha-
reketlerine karşı çetin bir mücadele yürütmektedir.

Londra'daki Kıbrıslı Ali Salih'in 60 lokantasında
çalışan işçilerimizin geçen ay yaptıkları bir haftalık
grev bunun en taze örneklerinden biridir. İşçiler,birlikte
yürüttükleri eylemler sayesinde patronu dize getirdiler
ve haklarının önemli bir kısmını elde etmeyi başardılar.

İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği Örgütü tara-
fından yönetilen grevden sonra bir "Grev" gazetesi yayın-
landı. "Grev" gazetesinde bir hafta boyunca patron Ali
Salih'in 60 lokantasında yürütülen çetin mücadele şöyle
dile getiriliyor: "Ali Salih lokantalarında çalıştırdığı
işçileri senelerce sömürdü,çok ağır şartlar altında çalış-
tırdı. Patron,hakkını arayan işçileri işten attı,çeşitli
baskı metodlarına başvurdu. İşçilerimiz zamanla patronun
bu sömürüsüne,baskısına karşı nasıl savaşmak gerektiğini
anladılar. Önce Türkiyeli İşçiler Komitesi adlı bir örgüt
kurdular. İşçiler bu komitenin öncülüğünde sendikalarda
örgütlenmeye,birleşmeye başladılar. Patron işçilerin bir-
liğinden korktuğu için sendikaya üye olan işçilere baskı
yapmaya başladı ve bazılarını da işten attı. Bunun üzerine
işçiler greve başladı. İşçilerin bu azimli direnişi patro-

nu eninde sonunda teslim bayrağını çekmeye zorladı. Böylelikle işçiler patrona hem sendikalarını, hem de haklarını kabul ettirmiş oldular."

Londra'daki işçilerimizin bu haklı mücadelesi, başta İngiltere işçi sınıfı olmak üzere, bu ülkede çalışan Yunan, Portekiz, İspanyol işçileri tarafından da geniş ölçüde desteklendi. Böylelikle bir kez daha anladılar ki, hangi ulustan olursa olsun bütün işçiler kardestir. Sömürüye ve teröre karşı verdikleri savaşta hedefleri birdir. Bütün işçiler sömürünün kalkmasını, haksızlıklara son verilmesini, bu sömürü çarkının kırılmasını isterler ve bu uğurda elele , omuzomuzaya savaşırılar.

Greve katılan işçilerimizden Ziya Akşahin, "Grev" gazetesinde, bir hafta boyunca yürüttükleri haklı mücadele hakkında şunları yazdı: "Mücadeleden önemli başarılar kazanarak çıktık. Şimdi bu mücadelenin bize öğrettiklerini düşündüğümde, o zorlu günleri, en iyi anlatan sözün "birliğin yenemeyeceği güç yoktur" sözü olduğuna inanıyorum."

Londra'daki Wimpi işçileri büyük bir sınav verdiler, haklarını söke söke elde ettiler. Şimdi işçiler bu haklarını genişletmek ve elde edilenlerin eksiksiz olarak uygulanmasını sağlamak zorundadırlar. Bu savaşta ancak sendikaların saflarını güçlendirmek, işçilerin bilinçlenmesini, örgütlenmesini sağlamakla mümkün olabilir.

x

x

x

Sayın okuyucular, İngiltere Türkiyeli İşçiler Birliği Örgütünün yayınladığı "Grev" gazetesinde, patron Ali Salih'

in 1969 ve 1970 yıllarına ait kârlarını, müdür ve işçi ücretlerini açıklayan bir çizelge yer almıştır. Çizelgeyi aynen yayınlıyoruz:

	1969	Sterlin 1970
Şirketin hasılatı	1.094.631	1.315.907
Şirketin ticari kârı	78.703	199.210
Şirket müdürünün maaşı	6.000	9.118
Bir işçiye verilen yıllık ortalama ücret	1.115	775

Rakamların dile getirdiği gerçekler

Bir yandan işsizlik, öte yandan da günlük ihtiyaç maddelerine yapılan zamlar işçilerin ve emekçi yığınlarının geçimini ateşten gömlek haline getirmektedir.

Son zamanlarda Talû hükümeti bir zam tasarısı daha hazırladı. Bu tasarıda şeker kilo başına en az 70 kuruş, Sümerbank mamullerine en az yüzde 50, çimentoya yüzde 10, kağıt fiyatlarına yüzde 50 zam yapılması öngörülmektedir. Demire gelince, resmi istatistiklere göre, Türkiye'nin demir ihtiyacı 3.5 milyon tondur. Bunun 2 milyon tonu içeride üretiliyor. Geri kalanı da ithal ediliyor. Dünya piyasasında bir ton demir fiyatı 320 dolar. Doların gerçek değeri 16 liradan hesaplanırsa, bir ton demirin 5 bin 120 lira olduğunu görürüz. Yani kilosu 510 kuruştur. Türkiye'de üretilen demirin kilosu ise Sanayi ve Teknoloji Bakanına göre 280 kuruş. Şimdi yerli demir

de 510 kuruşa satılacak. Böylelikle kilo başına yüzde yüze yakın bir zam yapılmış olacaktır.

Birkaç rakam daha sıralayalım: Sümerbankın 16 liralık basması aracilar tarafından 60 liraya satılıyor. İşçi gündeliklerinin 25 lirayı geçmediği ülkemizde bir kilo tuzun fiyatı 4 lira 20 kuruşu bulmuştur. Bunlar ülkemizde halk yığınlarının nasıl korkunç bir sömürü,soygun ve talan mekanizması içinde kıvrandığını gösteren küçük örneklerdir. Talû hükümetinin tezgâhlandığı son zam tasarısını ele alan "Yeni Ortam" gazetesi, "bu tasarı ileride yapılacak olan muazzam zamların küçük bir provasıdır" diye yazmıştır.

Halkın en zaruri ihtiyaç maddelerine yapılan ve yapılması öngörülen zamlar memleketteki ekonomik bunalmı bir kat daha derinleştirecek, NATO'culara, OYAK tekellerinin milyarlarına yenilerini ekleyecek, halk yığınlarının sefaletini daha da hızlandıracaktır.

Enerji sıkıntısı gittikçe artıyor

Memleketinizdeki enerji sıkıntısı yüzünden İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük kentlerimizde sanayi kuruluşları yarı kapasiteyle çalışmak zorunda kalmaktadır. Ege bölgesindeki fabrikalar haftada üç-dört günden fazla çalışamaz duruma gelmiştir.

Türkiye hidro-elektrik santraller kurulması için geniş imkânlara sahip, henüz meydana çıkarılmamış zengin petrol kaynakları olan bir ülkedir. Buna rağmen

Türkiye elektrik enerjisi üretimi bakımından, Ortak Pazar ülkeleri arasında, petrol üretimi bakımından ise, bütün komşularımız arasında sonuncu yerededir.

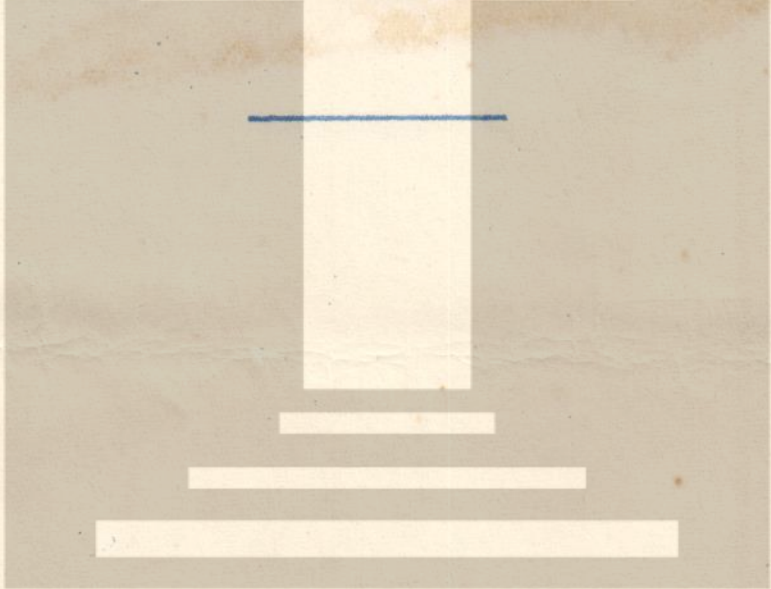
1972 yılı istatistiklerine bakılırsa, Türkiye'de 10 milyar kilovat saat elektrik enerjisi, 3.5 milyon ton da petrol üretilmektedir. Türkiye'den nüfus bakımından 4 defa, yüzölçüsü bakımından ise 7 defa küçük olan Bulgaristanda ise yıllık elektrik enerjisi üretimi 21 milyar kilovat saattir, yani tam 6 misli fazladır.

15 Kasım'da Elektrik Mühendisleri Odası'na düzenlenen Elektrik Enerjisi Teknik Kongresinde bir konuşma yapan Oda Başkanı Varol enerji sıkıntısının nedenlerine değindi ve şöyle dedi: "Enerji sıkıntısına, dışa bağımlı çözüm yolları arayan iktidarlar sebep olmuştur. Linyit ve taşkömürü aramaları kamu kuruluşları'na yapılmalıdır. Özel sektörün elindeki işletmeler devletleştirilmelidir. Ücretleri sekiz yıldır artırılmayan teknik elemanlara sendika kurma hakkı tanınmalıdır. 1969 istatistiklerine göre, yurdumuz, kişi başına düşen 219 kilovat saat elektrik enerjisiyle dünyada sonuncu yerededir. Bugün nüfusumuzun yüzde 62'si elektrik enerjisinden faydalanamıyor. Türkiye 1973 yılına 600 milyon kilovat saat elektrik enerjisi açığıyla girmiştir."

Memleketimizde enerji sıkıntısı her şeyden önce, burjuva hükümetlerini emperyalist tekellerle, yabancı soyguncu şirketlerle işbirliği yapmalarından, memleketimizin yeraltı ve yerüstü zenginliklerini bu soyguncu tekelere peşkeş çekmelerinden gelmektedir.

TÜSTAV

Bugün memleketimizde petrol arama,işleme ve ihraç etme işleri "Mobil Oil", "Şel", "Britiř Petrolyum" ve "Teksako" gibi emperyalist dev tekellerin eline teslim edilmiştir. Bu dev tekeller yerli işbirlikçilerle elele vererek memleketimizi devamlı olarak bir sömürü pazarı halinde tutabilmek için petrol kaynaklarımızın meydana çıkarılmasına engel olmaktadırlar.

The logo of TÜSTAV is a stylized, symmetrical emblem. It features a central vertical element that resembles a column or a stylized letter 'I'. This central element is flanked by two curved, upward-sweeping lines that form a sort of 'U' or 'V' shape. Below the central column, there are three horizontal bars of increasing width, stacked vertically. The entire logo is rendered in a light gray color.

TÜSTAV

Bu gün memleketimizdə petrol sənəti, işləmə və işləmə
 etmə işləri "Məhəbbət", "Məhəbbət", "Məhəbbət" və
 "Təhsil" kimi empyevidə dəvələri ilə əlaqəli
 edilməlidir. Bu dəvələri yerli ixtisaslaşdırma
 vətərk memleketimizdə dəvəli olarkən bu sənəti
 halda tətbiq etmək istəyən hər kəsə məsləhət
 olarkən məsləhət olarkən.

TÜSTAV